

[Undervisningsministeren.]

formentlig nogle nye kommunale inddelinger og kommunale love, og så kan vi begynde en gang til.

Jeg vil ikke — det har jeg nævnt før — være utilgængelig for den tanke, selv om jeg ikke kan overse konsekvenserne af den, at vi vel en skønne dag samler, havde jeg nær sagt, al ungdomsuddannelse fra 14 år, og jeg ved ikke hvor langt op, i en samlet lov — gymnasie- og ungdomsskoler, efterskoler, og jeg ved ikke hvor meget af forspillet til læringeuddannelsen, erhvervsuddannelsen. Jeg tror nok, det bærer den vej, men det kan vi ikke overse endnu, og derfor mener jeg, det er rigtigt i denne omgang at beholde det foreslåede. Jeg forstår udmærket Danmarks Lærerforenings motivering, men jeg tror, det er rigtigt at beholde det nuværende i denne omgang.

Hr. Bendix var inde på breviskolen i forbindelse med TV-undervisningen. Det eneste punkt, hvor jeg måske føler at lovforslaget næsten kan nå at blive forældet, inden det træder i kraft, er med hensyn til TV-undervisningen. Men jeg har ikke syntes, jeg kunne gå længere, end jeg har gjort i forslaget. Som hr. Bendix måske ved, arbejder nogle grupper nedsat af Danmarks radio med TV-undervisningen, og de har afgivet nogle betænkninger. Vi har haft dem til udtalelse i kulturministeriet og hos os, og vi er for så vidt langt inde i forhandlinger om disse spørgsmål. Men jeg tror alligevel ikke, vi er så langt fremme, at vi her kan gøre mere, end vi har gjort. Også det kan vi midlertid drøfte i udvalget og eventuelt fremskaffe disse betænkninger, hvis man ønsker det, for det er helt klart, at dér ligger en masse af den fremtidige fritidsundervisning.

Der er én ting, som jeg er glad for man fra Danmarks radio helt klart har udtalt, nemlig at der må være en koordination mellem det, der laves i TV — der opfattes som et medium i denne sammenhæng, alene som et middel — og undervisningsmyndighederne og de sædvanlige undervisningskanaler her i landet. Det er klart, at vi ikke kan opbygge to uddannelsessystemer, der kræver uafhængigt af hinanden.

Det vil nok — det tør jeg næsten ikke nævne her, for så er vi jo inde i de alvorlige

problemer — føre til et krav fra Danmarks radio, som vil sige: ja men så må staten også betale denne del, for her lægger vi egentlig kun skjærm til; hvis det skal være en del af uddannelsen i landet, så må I betale, hvad det koster. Dette har man for så vidt allerede sagt til os, og i princippet er det selvfølgelig rigtigt eller vel nok rigtigt. I princippet kan man næppe sige, det er en licensopgave; det må være en del af statens uddannelse og undervisningsvirksomhed, og så må vi også betale det. Men det ligger nok et lille stykke ude i fremtiden, før vi skal til at tage stilling til det.

Jeg har for så vidt allerede svaret hr. Poul Dam. Jeg er ikke enig med dem, der mener, at — hvad skal jeg sige — aftenskolen alene skal være fornuft og forstandighed. Jeg synes ikke, man kan sige, at fritidsgrupperne er blevet skubbet til side; jeg synes, det er rigtigt, vi har fået dem. Så siger hr. Poul Dam: ja men hvorfor skal man så betale netop her? Jeg havde nær sagt, at for min skyld kunne vi godt stryge det. Men jeg er også sikker på, at når vi har haft en så lidenskabsløs debat, som vi har haft i dag, så er det, fordi vi har sagt: vel, her, hvor der ikke er tale om en undervisning, lad da så deltagerne, jeg havde nær sagt i himlens navn, betale den forholdsvis begrænsede del af udgiften, det bliver. Der er nogle, der har sagt til mig, at det bliver for meget, at folk ikke vil kunne betale det. Men det kan vi jo da få nogle beregninger over til udvalget, og så kan vi se, om bestemmelsen har fået den formulering, den skal have. Vi skal jo ikke gøre det umuligt at nyde godt af ordningen.

18 års grænsen kan vi se på og ligeledes elevmedindflydelsen. Jeg vil dog gerne sige, at jeg ved, den findes i mange ungdomsskoler. Den findes jo via oplysningsforbundene, det kommer vi ikke uden om. Og den findes i de foredragsforeninger, der har foredragsrækker. Noget er der altså, men ikke vældig meget.

Hr. Svend Haugaard var bange for prøverne, og hr. Bernhard Baunsgaard var inde på lignende betragtninger. Jeg tror, det er helt afgørende. Hvis vi vil bygge et uddannelsessystem op, hvor folk, hvor voksne, har mulighed for at stykke en uddannelse sammen, må de begribeligvis også